

est positus & in exilium missus; 5. venenum bibit; 6. in mansuetudine tribulationes sustinuit & de ipsis Deo gratias reddidit; 7. fornax Spiritus sancti fuit, non tantum à Deo dilectus sed & Deum diligens; 8. redolentiam charitatis habuit bona amando & agendo; 9. mansuetudinis, mala cum gratiarum actione sustinendo, &c. *in proprio de sanctis. serm. 16. a pag. 29. ad pag. 31.*

Item, eiusdem sermo secundus vnde supra ex Ecclesiastic. cap. 25. *Beatus qui inveniit amicum verum*, in his verbis tres veritates elucidantur. I. In hoc mundo verus amicus non inuenitur quia cum qui sibi nequam nulli alij bonus esse possit, nec alij diligere valeat seipsum non diligendo, mundus sibi & nequam & odiosus nulli amicus poterit esse. II. Christus verus est amicus quia semper tempore aduersitatis viuentes & morientes amat. III. S. Ioannes Christum dilexit verè omnia pro ipso relinquendo, inuenis ad eius societatem veniendo, in cordis & carnis puritate simul viuendo, multum amando. *Ex proprio sanctorum, serm. 17. a pag. 31. ad pag. 32.*

* IOANNIS THAVLERI sermo in illud: *Hic est discipulus ille quem diligebat Iesu. Ioan. vi.* Initio docet quosdam à Deo specialius diligi, vt Ioannes Apostolus II. Vt dilecti discipuli sumus, hortatur; & id nos consequi posse 1. per perfectam mortificationem & resignationem. 2. Si omnia suscipimus de manu Domini, quotidie dicentes: fiat voluntas tua. III. Occasione data ostendit nihil nisi magnum & optimum à Deo in nos deriuari: & quæ meliora sunt numerosiora esse. IV. Rationem reddit cur sepe ita non sentiamus. V. quod Deus difficilia non præcipit cum vult diligi proximos vt nosmetipsos. VI. Si in aliquid quærentes Deum inuenire non posse. *A pag. 537. vsque ad 540. Hic sermo censetur esse D. Eccardi seniori.*

S. LAURENTII IVSTINIANI sermo in solemnitate S. Ioannis Euangelistæ. Imprimis hominis in lege innocentia, & in peccato statim paucis

declarat, exinde animam quæ ex peccati sordibus ad pristinum originalis puritatis reformare decorem nititur, laudibus effert. Huius puritatis ac munditiæ completum in B. Ioanne agnoscit & demonstrat, qui ad Apostolatus apicem assumptus, præ cæteris à Christo dilectus, filius Virginis dictus felicitique morte donatus puritatem puerilis ætatis ad senium vsque seruaui illasam. Denique ad reformationem similitudinis Dei munditiam ac veram libertatem fideles prouocat, & S. Euangelistæ doctrinam & merita, vt decet, extollit. *Par. 2. sermone 3. de SS. pag. 608. & sequentibus.*

* RADVLPHI ARDENTIS homilia ex his Epist. *qui timet Deum faciet bona, &c.* quam in duas distinguit partes. Primâ. Per quæ vera sapientia habeatur inquiri, & dicit acquiri per timorem, Dei iustitiam, Dei gratiam. Secundâ. Decem dona quæ ad apta sapientia suis confert alumnis enumerantur quorum septem dat in hâc vitâ, tria vero in futurâ. 1. est cibus non corporalis sed anima, 2. potus anima, 3. fortitudo tolerandi patienter persecutiones & miseria humanas, 4. continentia, 5. prælatio, 6. prædicatio, 7. adimpletio spiritus sapientiæ & intellectus. Tria quæ sequuntur confert in alterâ vitâ, 8. Atollam gloriæ immortalitatis & anima & corporis, 9. gaudium ineffabile quo Deus replebit sanctos in æternum, 10. honorem æternum. *afol. 15. pag. 2. ad fol. 18. pag. 2.*

Eiusdem, homilia de S. Ioanne Euangelistâ in Euangel. cuius verbis de tribus nos instruit, scilicet Dominum significasse quæ morte Petrus cum esset clarificaturus scilicet crucis supplicio amore suscepto: Item notasse quæ morte Ioannes Euangelistæ ab hac vitâ migraturus esset cum Petro de eius morte quærenti ait *sc eum volo manere donec veniam*, id est, post mortem omnium Apostolorum voluere viuere in carne, donec ego eum viderem, & placidâ morte ad celestia eum transferam: Ioannem suam personam ad vilitatem sequentium commendasse ex tribus: ex priuilegio